

WIJZIGING VAN HET HANDBOEK DOUANEVERVOER - VIA EEN VASTE TRANSPORTINRICHTING VERVOERDE GOEDEREN

Het volgende nieuwe punt “VI.3.11 Via een vaste transportinrichting vervoerde goederen” wordt toegevoegd aan

Deel VI - Vereenvoudigingen

VI.3 Beschrijving van vereenvoudigingen

VI.3.11 Via een vaste transportinrichting vervoerde goederen

VI.3.11.1 Via een vaste transportinrichting vervoerde goederen

*Artikel 321 UV
Artikel 53, aanhangsel I,
Overeenkomst*

Deze vereenvoudiging is van toepassing op goederen die via een vaste transportinrichting worden vervoerd, en er is geen vergunning voor nodig. Goederen die via een vaste transportinrichting worden vervoerd, worden geacht onder de regeling Unie-/gemeenschappelijk douanevervoer te zijn geplaatst wanneer ze het douanegebied binnenkomen of wanneer ze in de vaste transportinrichting in dat gebied worden geplaatst.

De regeling douanevervoer wordt geacht te zijn beëindigd wanneer:

- (a) de desbetreffende vermelding is aangebracht in de bedrijfsadministratie van de geadresseerde of
- (b) de exploitant van de vaste transportinrichting heeft verklaard dat de per vaste inrichting vervoerde goederen:
  - (i) bij de installatie van de geadresseerde zijn aangekomen;
  - (ii) in het distributienetwerk van de geadresseerde zijn opgenomen of
  - (iii) het douanegebied van de Unie of van een land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, hebben verlaten.

De houder van de regeling is de exploitant van de vaste transportinrichting die gevestigd is in de lidstaat of het land dat deelneemt aan het gemeenschappelijk douanevervoer, waarlangs de goederen het douanegebied binnenkomen of waarin het douanevervoer van start gaat. De exploitant van de vaste transportinrichting treedt ook op als vervoerder.

De houder van de regeling en de douaneautoriteit moeten overeenstemming bereiken over de methoden voor het douanetoezicht op de vervoerde goederen.

*Artikel 79 DWU
Artikel 113, aanhangsel*

Indien het vervoer via meer dan één vaste transportinrichting loopt, kunnen alle exploitanten aansprakelijk zijn voor de douaneschuld.

I, Overeenkomst

De houder van de regeling is evenwel steeds alleen de eerste exploitant.

De hoeveelheid goederen die via vaste transportinrichtingen binnenkomen en buitengaan, wordt op landniveau gemeten en gecontroleerd. Wanneer goederen van een land naar een ander land worden overgebracht, dienen de douaneautoriteiten elkaar in kennis te stellen van de hoeveelheid goederen onder de regeling douanevervoer, T1 en T2 en, in indien nodig, ook van de hoeveelheid goederen in het vrije verkeer.

Virtuele handelsplaatsen (in de EU)

Een virtuele handelsplaats (VHP) is een niet-fysieke hub voor de handel op aardgasmarkten, waar zich alle in- en uitgangen van die markt bevinden. Een VHP kan een aangifte voor het vrije verkeer indienen voor goederen die fysiek zijn opgeslagen in een andere lidstaat dan die waar de aangifte wordt ingediend; deze faciliteit is evenwel alleen mogelijk in het kader van gecentraliseerde vrijgave en de VHP moet over een vergunning gecentraliseerde vrijgave beschikken. Dit betekent dat er, vóór de vrijgave van de goederen, eerst inlichtingen moeten worden uitgewisseld tussen het douanekantoor waar de aangifte voor het vrije verkeer is ingediend (douaneautoriteit die voor bepaalde zendingen het toezicht uitoefent op de VHP), en het douanekantoor waar de goederen zijn aangebracht (douanekantoor dat verantwoordelijk is voor de plaats waar de goederen zich bevinden/zijn gedistribueerd).

*Artikel 54, aanhangsel I,
Overeenkomst*

De volgende landen die deelnemen aan het gemeenschappelijk douanevervoer, hebben besloten deze regeling niet toe te passen en hebben hun besluit aan de Commissie meegedeeld: Zwitserland, Noord-Macedonië, Noorwegen en Servië.